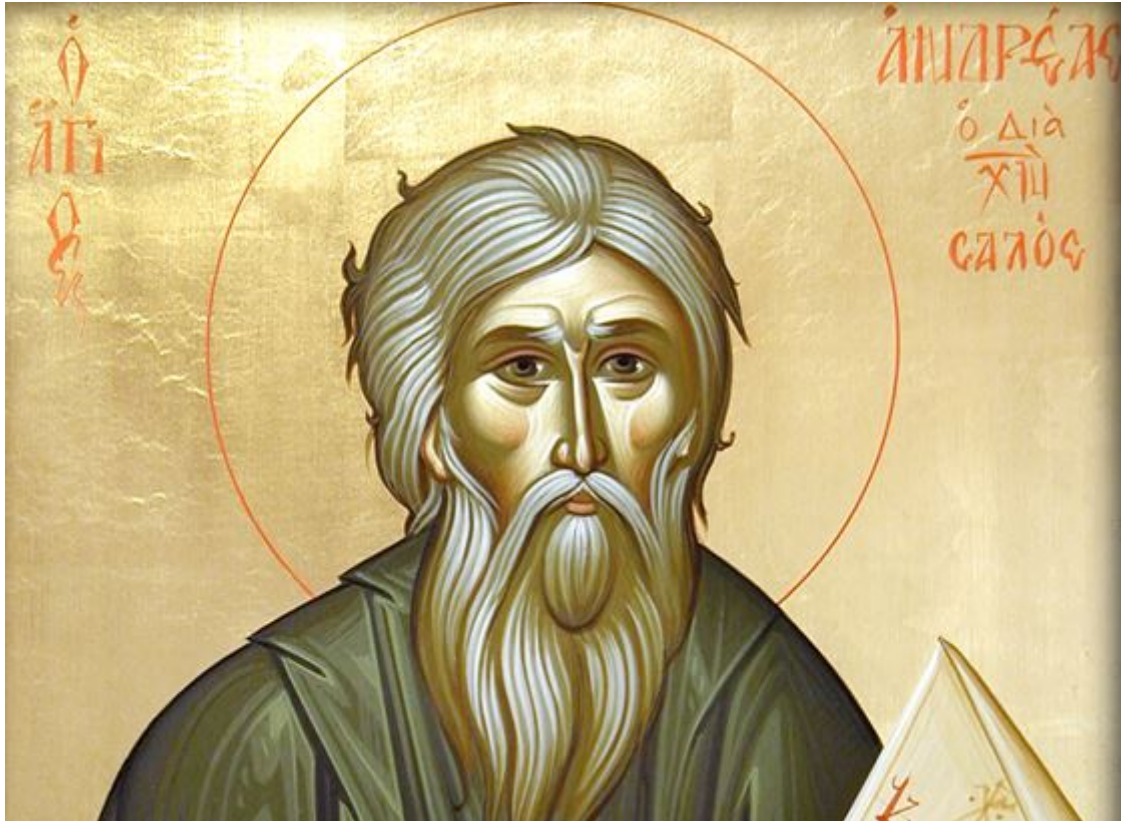

28 Μαΐου: Εορτάζει ο Άγιος Ανδρέας ο δια Χριστόν σαλός

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του μάρτυρος Ευτυχίου, της Αγίας Μάρτυρος Ελικωνίδας, του Νεοϊερομάρτυρος Ζαχαρία από την Προύσα της Μ. Ασίας και του Αγίου Ανδρέα του δια Χριστόν σαλού.

Ο Άγιος Ανδρέας ο δια Χριστόν σαλός καταγόταν από τη Σκυθία και βρέθηκε στην Κωνσταντινούπολη γύρω στα μέσα του 5ου αιώνα μ.Χ., ως υπηρέτης κάποιου ευλαβούς και εύπορου Χριστιανού, που λεγόταν Θεόγνωστος. Με τη βοήθεια του αφέντη του, που τον αγαπούσε ιδιαίτερα, πήγε σε σχολείο και διακρινόταν μάλιστα για την επίδοσή του.

Μελετούσε με μεγάλη προθυμία τους βίους των Αγίων και βαθμιαία άναβε μέσα του η επιθυμία να τους μιμηθεί. Μετά από αλλεπάλληλες θείες αποκαλύψεις και με καθοδήγηση του πνευματικού του, αποφάσισε να ακολουθήσει τη δύσκολη και παρεξηγημένη οδό της σαλότητας.

Μέχρι την κοίμησή του, σε ηλικία 66 ετών, υπέμεινε ταπεινώσεις και πολλές ταλαιπωρίες, χωρίς ποτέ να διαμαρτυρηθεί, αφού ο Κύριος τον ενίσχυε με τη διαρκή παρουσία και προστασία Του.

Ο Άγιος Ανδρέας και ο μαθητής του Επιφάνιος αξιώθηκαν με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος να είναι τα κεντρικά πρόσωπα κατά τη θαυμαστή εμφάνιση της Υπεραγίας Θεοτόκου στο ναό των Βλαχερνών, γεγονός που τιμάται κατά τη γιορτή της Αγίας Σκέπης.

Ο Άγιος Ιερομάρτυς Ζαχαρίας γεννήθηκε στην Προύσα από γονείς ευσεβείς και έγινε ιερέας. Κάποια ημέρα μέθυσε και υπό το κράτος της μέθης αρνήθηκε το Χριστό το 1801 μ.Χ. Αργότερα, συνήλθε από την πλάνη, παρουσιάσθηκε στον κριτή και, αφού απέρριψε κατά γης το σαρίκι που φορούσε, ομολόγησε την πίστη του στο Χριστό. Αμέσως ο κριτής διέταξε τον εγκλεισμό του στη φυλακή. Ο Άγιος προσευχόταν διαρκώς εξαιτούμενος την εξ ύψους ενίσχυση και θεία βοήθεια. Όταν τον οδήγησαν ενώπιον του κριτού και των αγάδων, ο Ιερέας έμεινε με πνευματική ανδρεία ακλόνητος στην πίστη του. Ως εκ τούτου, τον έριξαν και πάλι στη φυλακή, όπου τον βασάνισαν ανηλεώς και του έβαλαν στο κεφάλι πυρακτωμένο χάλκινο κάλυμμα. Μετά από φρικτά βασανιστήρια, οδηγήθηκε και πάλιν ενώπιον του κριτού, όπου ομολόγησε με μεγάλη παρρησία ακλόνητη την πίστη του προς τον αναστημένο Χριστό και έλεγξε τη μωαμεθανική θρησκεία. Όταν εκδόθηκε η απόφαση για τον αποκεφαλισμό του, ο Άγιος κλείσθηκε και πάλιν στη φυλακή, με σκοπό να αρνηθεί την πίστη του από το φόβο του θανάτου. Αφού οδηγήθηκε και πάλι στο κριτήριο, διετράνωσε με γενναιότητα το αμετάθετο της πίστεώς του. Έτσι ο Ιερέας Ζαχαρίας αποκεφαλίσθηκε το 1802 μ.Χ., σε ηλικία τριάντα οκτώ ετών και έλαβε το στεφάνι του μαρτυρίου, ομολογώντας πίστη στο Χριστό, ο οποίος επί Σταυρού λύτρωσε όλο το ανθρώπινο γένος.

Επιβεβαιώνεται ότι η ρωμιοσύνη μέσα στα σκοτεινά χρόνια της σκλαβιάς γέννησε αγίους ανθρώπους, μάρτυρες της πίστεως και της πατρίδας (Νεομάρτυρες και Εθνομάρτυρες), αλλά και Οσίου Αγίου ασκητές.

Ο μάρτυρας Ευτύχιος, που επίσης εορτάζουμε, είναι άγνωστο από που καταγόταν και πότε άθλησε. Σύμφωνα με την παράδοση, λόγω της Χριστιανικής δράσεως του συνελήφθη, αρνήθηκε να θυσιάσει στα είδωλα και, μετά από πολλά βασανιστήρια,

ρίχθηκε στο νερό, όπου βρήκε δια πνιγμού μαρτυρικό θάνατο.

Ο πρώην Μητροπολίτης Λεοντοπόλεως Σωφρόνιος Εύστρατιάδης (Πατριαρχείο Αλεξανδρείας) διευκρίνισε πειστικά ότι ο εορταζόμενος σήμερα Άγιος είναι ο μάρτυρας Ευτύχιος και όχι ο ιερομάρτυς Ευτυχής, επίσκοπος Μελιτηνής, που αναφέρουν κάποια βιβλία Συναξαριστών. Στη σχετική βιβλιογραφία αναφέρεται ότι την 27η Μαΐου τελείται η μνήμη «Ευτυχούς του ομολογητού». Ασφαλώς, δεν αποκλείεται αυτός να ήταν επίσκοπος Μελιτηνής. Πρόκειται για δεύτερο Άγιο με παρόμοιο όνομα ή υπάρχει σύγχυση με το μάρτυρα Ευτύχιο.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου